

ELS DETECTIUS N/Y I EL MISTERI DE LES JOIES ROBADES

5è de primària

Just fa un any que els joves detectius Nova York van resoldre el misteri de les joies robades. Voleu que us expliqui la història? Doncs... Pareu bé les orelles que ara us explicaré l'aventura d'aquests detectius.

Era el primer dia d'escola després de Nadal, a Nova York feia molt fred i nevava. En Pau, la Bruna, l'Adrià i la Laura entraven decidits per la porta de la classe, quan, els van anunciar que havia arribat una nova professora d'història, la Maria. Era alta, una mica grassoneta i tenia els cabells curts i d'un negre intens. Els nens estaven impacients per conèixer-la i quan per fi va arribar el moment, es va presentar i els va anunciar que el primer tema que estudiarien serien els lladres, els gàngsters i els espies.

– Que guai! No ho havíem estudiat mai! – van cridar tots els alumnes, tot i que a la Laura l'hi va semblar una mica estrany.

Després de classe els detectius, com sempre feien, van quedar a l'amagatall secret, que era una caseta de fusta dalt d'un arbre de Central Parc.

Allà tenien ordinadors, escàners, notícies de criminals... Que d'on ho havien tret? Doncs no en tinc ni idea, però la veritat és que *molava* bastant. Tots quatre es van reunir al mig de la caseta on sempre feien les reunions i es van posar a parlar de la nova professora. La Laura, tot traient-se els seus guants vermells, els va dir que tot i que era molt xulo el tema, a ella li semblava una mica sospitós.

– Bé... – va dir en Pau–. Demà li podem demanar a la Maria que vingui a berenar amb nosaltres per parlar.

– Em sembla una bona idea! Però tu creus que voldrà? – va dir la Bruna.

– Si té alguna cosa a amagar, tindrà tanta curiositat que no podrà dir que no.
– va afegir la Laura amb un to de veu misteriós.

I així ho van fer. L'endemà després de classe li van fer aquesta petició a la Maria, però ella els va dir que aquell dia no podia ser perquè havia de fer una

cosa molt important. La Laura abans que pogués acabar de parlar la va interrompre i li va preguntar quina cosa era tant important. La professora li va dir que ningú no ho podia saber i se'n va anar. Els quatre amics van decidir que la seguirien i procurant que no els veiés ningú van seguir els seus passos. Mantenien una distància prudencial i quan per fi es va aturar, estaven davant d'una joieria i ja quasi era de nit. Van veure com la professora entrava sigil·losament forçant el pany de l'establiment i desactivava les càmeres de seguretat. L'Adrià que sempre anava preparat, es va posar a gravar tota l'escena amb la càmera que sempre portava al damunt. Mentre la Bruna ràpida com un llamp, va agafar el seu telèfon i va trucar la policia. Els nens veien com la Maria, dins d'un sac, anava posant diamants, joies...No s'ho podien creure! La mestra que havia arribat nova i s'havia presentat de la manera més natural del món era una lladre?

Quan ja estava a punt de marxar la policia va arribar, i sense perdre ni un segon la van detenir, que per molt que es va voler resistir no es va poder escapar.

– Ho veieu, jo ja us ho deia! – va dir la Laura.

Sempre deia el mateix...van pensar els altres.

L'Adrià va ensenyar el vídeo a la policia i els detectius N/Y van celebrar que havien enxampat aquesta delinqüent.

Ningú es resisteix aquests quatre joves detectius!